

[Hauustrup Clemmensen.]

tive folkeparti, at det er ubetinget nødvendigt, således som det sker nu i dag, at debattere strukturen og udviklingstendensen i det danske samfund, i den danske samfundsøkonomi, og gøre det på et seriøst og sagligt grundlag.

Jeg vil gerne, ligesom andre ordførere har gjort før mig, sige, at jeg synes, det er et overordentlig sobert og omhyggeligt arbejde, der først blev udført i forbindelse med PP I og nu er gennemført i forbindelse med PP II. Nu vel, man kan være uenig i dette eller hint, man kunne have ønsket yderligere oplysninger på det ene eller det andet område, men jeg synes, vi med rette kan sige, at disse arbejdsdokumenter er nogle af de vigtigste dokumenter i de kæmpestakke af dokumenter, der har været forelagt folketinget i en årrække. Det er vigtigt at tilføje, at efter disse redegørelsesers udsendelse kan ingen påstå, at de er i god tro, hvis de hævder, at udviklingstendenserne ikke er farlige, hvis de mener, at alt udvikler sig fornuftigt og forstandigt.

Det er altså på høje tid, at vi drøfter langtidssudviklingerne, men jeg nødsages til at tilføje, at vi selvfølgelig ikke må sende dem på virkelighedsflugt alt for mange år eller årtier frem og glemme, at vi også står — den dårlige tradition tro — over for alvorlige aktuelle økonomiske problemer. Jeg vil gerne på mit partis vegne sige, som vi har gjort det adskillige gange inden for de seneste måneder, at vi mener, den aktuelle økonomiske situation er så alvorlig, at disse spørgsmål må tages op til behandling. Vi mener ikke, at 4 partiers forlig i vinterens løb er tilstrækkeligt på disse områder.

Ingen kan formentlig være uenig i, at inflationen er endnu værre i Danmark i disse måneder end i de fleste af de lande, vi konkurrerer med, at skattetrykket er endnu værre end i de fleste af de lande, vi konkurrerer med, og at vort betalingsbalanceunderskud er uhyggeligt foruroligende. Vi har ikke engang sikkerhed for, at vi ret lang tid fremover kan blive ved at skaffe tilstrækkelige lån til at dække dette betalingsbalanceunderskud, og vi har i hvert fald sikkerhed for, at de renter og afdragsbyrder, vi påtager os, er foruroligende store. Derfor beder vi altså om, at man, samtidig med at vi diskuterer langtidstendenserne, ikke

glemmer, at der også her og nu er behov for yderligere handling. Det konservative folkeparti har for længst skitseret sine forslag på disse områder.

Men skal der opnås en varig bedring i samfundsøkonomien, er det utvivlsomt ubetinget nødvendigt at ændre strukturen i samfundsudviklingen og komme i gang med det, ikke kun snakke om det. Vi er fra vort partis side parat til både i det politisk-økonomiske udvalg og andre steder, hvor det måtte vise sig praktisk, netop i disse måneder at gå i gang med denne strukturomlægning, og vi udtrykker håbet om, at det kan ske på grundlag af et bredt samarbejde, således at det ikke bliver en siksaklovgivning, der på ny indledes, men at der skabes et så stærkt fundament, at udviklingen kan være en årrække fremover.

Jeg tror også, det er nødvendigt, at vi gør endnu mere ud af den folkelige baggrund for at bruge et højtideligt udtryk. Jeg er sikker på, at det ikke er så forfærdelig mange tusinder af vælgerne, der har haft tid og lejlighed til at studere PP I og PP II. Var det dog ikke en idé at udgive en kort folkeudgave, hvor man virkelig over for brede udsnit af befolkningen kunne belyse den udvikling, der er i gang, for på den måde at understrege, at vor velstand ikke er sikret ved en naturlov, men udelukkende beror på den danske befolknings eget arbejde og på forholdet mellem forbrug og produktion?

Det vil utvivlsomt være økonomisk selvmord, hvis vi ikke forstår denne farlige udviklingstendens. Der er allerede nævnt nogle af de tal, der vel virker mest rystende i PP II. En fortsættelse af udviklingstendenserne frem til 1985 giver 700.000 flere afhængige af offentlig udbetaling og måske 100.000 færre i erhvervssektoren. Jeg synes, det hermed er afgørende sandsynliggjort, at der ikke er et tilstrækkeligt antal mennesker og ikke er tilstrækkelig kapital sikret til erhvervsudbygningen, vel dårlig nok til fortsættelsen af den nuværende erhvervsaktivitet.

Jeg tror, der er grund til at understrege, at forudsætningen for at få ændret denne udvikling må begynde i den offentlige sektor. Vi ved, at der igennem en årrække er konstateret dystre eksempler på forbrug, på overforbrug af menneskelig arbejdskraft, som ikke i tilstrækkelig grad har været be-